

Očkování: Tohle vše je špatně. Znalec rozbíjí farma byznys. Často planá naděje lidem za miliardy

- CZ24 News | 8. ledna 2022

IZRAEL: Pět a půl milionu smrtí s koronavirem odpovídá silnější chřipce. „Téměř všude zemřelo ve druhém roce epidemie stejně nebo více lidí než v prvním roce, přestože se ve druhém roce očkovalo. To ukazuje, že očkování - hlavní opatření - nebylo příliš účinné,“ říká Tomáš Guttman, v Izraeli už dvacet let žijící publicista, chemik a patentový zástupce českého původu. Západ se proměnil v zajíčka hypnotizovaného kobrou. Všude vyskočili kolaboranti s kobrou a zaujali funkce na ministerstvech a v médiích, strašili a žádali poslušnost.

Z Izraele přišla zpráva o objevu nového léku pro léčbu covidu, který by měl být stoprocentně účinný proti všem variantám. Vy jste s ním přišel „do styku“ jako jeden z prvních. Jak k tomu došlo?

Přes dvacet let pracuji v Izraeli jako patentový zástupce. V roce 2007 se na patentovou kancelář, v níž jsem byl společníkem, obrátila izraelská firma Amorphical s žádostí o napsání patentové přihlášky k ochraně nápadu na nový léčebný preparát. Byl jsem pověřen touto prací. Součástí práce patentového zástupce je naformulovat text přihlášky tak, aby eventuální patent pokryl technologii co nejširším způsobem a omezil možnosti konkurenčních firem na minimum. Pokryl jsem zákaznickou technologii v několika paralelních přihláškách izraelského patentu, a ty pak sloužily firmě Amorphical jako prioritní dokumenty pro přihlášky v mnoha dalších státech. V následných letech jsem s firmou ztratil kontakt. Byl jsem překvapen, když jsem před dvěma týdny spatřil v izraelských a českých novinách zprávu o novém léku „Amor-18“ proti kovidu od firmy Amorphical.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Když jste firmě Amorphical její nový vynález popisoval a formuloval, co o léku a jeho využití či účinnosti můžete prozradit?

Texty patentových přihlášek jsou po 18 měsících publikovány a o tom, co je zveřejněno, se smí mluvit. Takže, jeden z vynálezců původně choval raky na jídlo, a jeho pozornost upoutaly zvláštní „kameny“, které se uvnitř raka občas tvoří. Po navázání spolupráce s různými vědci si vynálezce uvědomil, že jde o tzv. kalciové gastrolity, což jsou zásobníky vápníku, jejichž biologická úloha je poskytnout rakovi urychleně dostatek vápníku na tvorbu nové kutikuly (rak pravidelně svléká kůži), bez níž je zranitelný. Analýza gastrolitu ukázala, že obsahuje uhličitán vápenatý promíchaný s regulačními proteiny a s chitinem (polysacharid dávající pevnost členovcům), přičemž zvláštností

uhličitanu je jeho amorfnost, tzn. absence krystalů, což dalo název firmě Amorphical a nakonec i léku Amor. O ochranu použití takové směsi při výrobě léků proti všemožným nemocem, včetně nemocí dýchacích cest, ať již z gastrolitu raka nebo ze směsi uměle připravené, jsem se pokusil při formulování patentové přihlášky.

S vynálezci jsem ztratil kontakt, ale ze zveřejněných informací o klinických zkouškách se zdá, že prášek obsahující zmíněný amorfni uhličitan vápenatý a další složky je vdechován, čímž se asi naruší životní cyklus koronaviru v dýchacích cestách. Samozřejmě přejí vynálezci co největší úspěch, ale od klinických zkoušek ke schválenému léku je většinou dlouhá cesta.

Pokud by i následné obsáhlejší testování prokázalo stoprocentní účinnost léku proti všem mutacím, přiblížilo by to konec koronavirové pandemie? Nebylo by v tu chvíli už zbytečné očkování, které jsme před rokem vítali jako záchranu a spásu?

Ohledně zmíněné stoprocentní účinnosti je třeba zprávy z denního tisku o nových zázračných lécích brát vždy s rezervou. Může to být novinářské přehánění, anebo může jít o PR s cílem mobilizovat prostředky pro další vývoj nebo získat zájemce o koupi technologie. Samozřejmě by ke komerčnímu úspěchu stačila i nižší účinnost než 100 procent, ale klinické zkoušky asi ještě zaberou hodně času. Paxlovid firmy Pfizer, který se již začíná prodávat, údajně snižuje pravděpodobnost hospitalizace o 88 procent. Kromě toho se objevily i další léky a konkurence je velká. Firma Pfizer má již velký náskok, a konec koronavirové pandemie možná přijde dříve než se Amor-18 dostane na trh. Ohledně očkování, to by zbytečné být nemuselo, kdyby bylo aplikováno jen ohroženým, a hlavně kdyby se podařilo připravit vakcínu, jejíž účinnost by neklesala tak rychle jak dnes vidíme.

Mohla by mít izraelská firma potíže při dodávkách svého možná přelomového léku do světa, poněvadž by v případě potvrzení deklarované účinnosti nejspíš zhatila byznys mnoha farmaceutickým firmám, ať už s vakcínami nebo s ne tak účinnými léky?

Jde o čistě teoretickou otázku, protože jak jsem zdůraznil od prvních pozitivních výsledků ke schválenému léku je daleko, ale i kdyby měl Amorphical štěstí a lék se ukázal velice účinný, mohla by firma samozřejmě narazit na mnohé „nečekané“ problémy. Viděli jsme, jaký odpor vzbudily z nejasných důvodů léky, jako je například isoprinosin. Cena na léčbu isoprinosinem je v Izraeli méně než 50 dolarů na osobu, zatímco Paxlovid stojí 750 dolarů. Na druhé straně, regulační autority jsou dnes napadány, že schválily nové vakcíny příliš rychle; nedávny článek v nejprestižnějším britském lékařském časopise British Medical Journal, který poukázal na nedostatky v klinických zkouškách vakcín proti koroně, se dostal do přímého konfliktu s firmou Facebook, která cenzurovala zmínky o tomto článku. Zmíněné regulační autority by se mohly chtít „rehabilitovat“ tak, že by na eventuální nový konkurenční lék použily přísnější měřítko a zdržely jej. Jde ovšem jen o teorii.

Z vašich odpovědí cítím určitou skepsi k novým lékům a jejich účinnosti, nebo to tak není?

Máte pravdu. Odhaduje se, že vývoj nového léku stojí miliardu dolarů, takže cena takového patentovaného léku je mnohonásobně vyšší než cena starých, zaběhnutých léků, aby se prý náklady na vývoj a výzkum vrátily. To by nevadilo, kdyby nové léky byly účinnější než ty předchozí, ale často tomu tak není. Například slavný lék proti autoimunitním nemocem, Humira, vydělal přes 150 miliard dolarů, ale o jeho účinnosti se psalo, že „může vést k padesátiprocentnímu zlepšení u 50 procent pacientů“, což nezní příliš velkolepě a asi to není o mnoho víc, než co poskytnou staré levné steroidy. Na jiném místě se píše, že Humira zlepšuje stav u 36 procent pacientů s artritidou, což by sice bylo lepší než nic, kdyby ovšem placebo nedávalo ve stejném pokuse zlepšení u 15 procent pacientů. Jinými slovy ona nákladná patentovaná Humira zlepšila artritidu jen o 21 procent nad placebo, což je srovnávací pokus, kdy pacient dostává neúčinnou látku, aniž pacienti a doktoři vědí, kdo dostává lék a kdo kontrolu. Podobně účinný je jiný slavný lék proti autoimunitním nemocem Remicade, který má

vyléčit fistulu u Crohnovy nemoci u 36 procent pacientů ve srovnání s 19 procent pro placebo.

Proč jste si za příklad malé účinnosti nových léků vybral právě onemocnění, co vzniká při neadekvátní reakci imunitního systému na přirozené látky, které by měl jinak snášet bez problémů?

Autoimunitní nemoci se vyznačují střídáním období klidu a zhoršení, což vytváří dobré podmínky pro léčitele stejně jako pro neúčinné léky, neboť je vždy zhruba 50procentní pravděpodobnost, že nasazení nějaké léčby se bude shodovat se zlepšením. Na tom se svezou i léky na léčení periodických depresí. Slavné léky ze skupiny SSRI, jako jsou třeba Prozac či Zoloft, vydělaly stovky miliard dolarů svým firmám, ale popisy jejich účinnosti od lidí nespojených s výrobcem jsou často silně skeptické a mezi vedlejšími účinky léků je paradoxně i sebevražda.

Takových příkladů léků - a určitě i proti jiným onemocněním - máte jistě víc. Jaké nejkřiklavější si teď vybavíte?

Jiným příkladem je lék proti roztroušené skleróze firmy Teva, Copaxone. Silná reklama na nový lék začala již ve fázi vývoje, ale americký Úřad pro kontrolu potravin a léčiv (FDA) lék odmítl a jen díky obrovskému tlaku veřejnosti a potřebě alespoň něco trpícím nabídnout, FDA nakonec lék schválila, ale místo zázračného léku mělo jít o „prostředek, který za určitých okolností může některým pacientů částečně zlepšit stav“. Mnozí odborníci tvrdí, že se lék, jako syntetický polypeptid, rozloží okamžitě po vstříknutí do těla, takže vůbec imunitu nemůže nijak ovlivnit. Mnozí lékaři jej odmítali předepisovat, ale potřeba dát trpícím pacientům alespoň nějakou naději přinesla výrobcí desítky miliard dolarů.

Další slavnou skupinou medikamentů jsou statinové léky, které mají snížit hladinu lipidů v krvi. Mnohé vědecké články zcela zpochybňují jasný přínos těchto látek k prodloužení života, ale všechny velké farmaceutické firmy je vyrábějí, a jejich přínos k obratu firem činí neuvěřitelné tisíce miliard dolarů.

Abychom ten příval kritiky vykompenzovali, co pozitivního k vývoji léků byste zmínil?

Střední délka života v Evropě za posledních sedmdesát let vzrostla ze 62 na 79 let, a to je především vliv léků. Infekční nemoci byly vždy největším nepřítelem a proti nim byla vyvinuta antibiotika a očkování. Některé nemoci byly vymýceny. Desítky léků přispěly každý malým dílem k prodloužení a zkvalitnění života, včetně léků na snižování tlaku, proti diabetes, proti bolesti, na léčení specifických nádorů, a to dohromady s revolučními diagnostickými a chirurgickými technikami. Ta hromádka pilulek, co si většina starších lidí chystá na týden jim prodlužuje život o 17 let.

Rozhovor jsme začali tím, jak jste se dostal k patentu na nový lék Amor-18. Máte ze své patentové praxe další zajímavé příklady?

Setkal jsem se i s nesmyslnými vynálezy jako například, když výkres nového vynálezu ukazoval složitý elektrický systém, kde na vstupu byl 1 kW a na výstupu 1,05 kW, takže vlastně perpetuum mobile, a vynálezce nadšeně líčil, že to doma zkonstruoval a fungovalo to. Ne že by porušování přírodních zákonů bylo v patentech zakázáno, ale podařilo se mi vynálezci vysvětlit, že by nám examinátor asi odmítl patent udělit.

Nejslavnějším případem, na němž jsem dělal, bylo opoziční řízení proti léku Viagra. Jak známo, sloučeninu sildenafilu zkoušela firma Pfizer na léčení srdečních nemocí, ale při pokusech na lidech se u nich projevila nechtěná erekce, a tak byla látka patentována jako velice úspěšný lék na erektilní dysfunkci. Přišlo se na to, že látka inhibuje jistý enzym, zvaný PDE5, a tak se firma Pfizer dále

rozhodla patentovat nejen sildenafil, ale i každou látku co inhibuje PDE5, aby si tak rozšířila patentová práva. Ostatní farmaceutické firmy však tento nový patent napadly v opozičních řízeních po celém světě, aby mohly začít prodávat své verze léku, tzn. jiné inhibitory PDE5. Téměř všude konkurenti firmy Pfizer uspěli, ale v Izraeli, kde firmu Pfizer zastupovala moje kancelář, se nám podařilo konkurenty přimět ke stažení opozice. Šlo o dlouhé soudní řízení, během něhož jsem i navštívil Anglii a poznal chemiky z firmy Pfizer, kteří lék vynalezli.

Viagru se pak Pfizer pokusil patentovat též k léčení dalších neduhů, včetně pískání v uchu, samozřejmě s menším úspěchem.

Jak byste zhodnotil ty uplynulé dva roky s covidem, jehož přičiněním zemřelo téměř pět a půl milionu lidí po celém světě? Jaký smysl měla ta veškerá opatření, omezení, lockdowny nebo očkování?

V různých chřipkových epidemiích již zemřelo více lidí než pět a půl milionu na 8 miliard lidí za dva roky jako v případě covidu. Před koronou ve světě za dva roky umíralo kolem 150 milionů lidí. Pět a půl milionu smrtí s koronou odpovídá silnější chřipce. Doporučuji každému otevřít si na internetu web zvaný „worldometers“ a podívat se na počty nemocných a zemřelých na koronu ve světě a v 224 zemích či oblastech. Téměř všude zemřelo ve druhém roce epidemie stejně nebo více lidí než v prvním roce, přestože se ve druhém roce očkovalo. To ukazuje, že očkování – hlavní opatření – nebylo příliš účinné.

Účinnost vakcín nečekaně rychle klesá, a navíc se proti novým mutantům používají vakcíny vyvinuté proti počátečnímu kmenu alfa. Stejně tak masové používání všemožných testů, jejichž citlivost a specificitu většinou nikdo nezkoumá, a které byly navíc vyvinuty proti úplně jiným kmenům, nic neřeší a jen dává vydělat jejich výrobcům.

Ve kterých zemích světa to vzali za správný konec? V těch, co společnost starostlivě a pečlivě chránili, nebo tam, kde dali lidem téměř úplnou volnost a nechali to především na zodpovědnosti každého jedince?

Východoasijské ostrovní státy, včetně Austrálie a Nového Zélandu, se byly schopny zcela izolovat a epidemii tak zbrzdily. Ale omezení a lockdowny v ostatních státech lze obtížně korelovat s počty nemocných a zemřelých. Švédsko, které nechalo větší volnost občanům, je v počtu kladně testovaných na 42. místě ve světě a v počtu zemřelých na 57. místě, to znamená daleko za mnoha státy, které po dva roky panikařily.

Rychlá srovnání nedávají jasné odpovědi. Není mi jasné, proč Česko má 230 tisíc a Kanada jen 60 tisíc kladně testovaných na milion obyvatel, ani proč má Česko 3400 a Kanada jen 800 zemřelých s covidem na milion. Ale dovedu vysvětlit, proč má Švédsko víc mrtvých s covidem než Izrael, tzn. 1500 oproti 884 na milion; zemřelí jsou hlavně mezi staršími lidmi a Švédsko má 20 procent obyvatel ve věku 65+, zatímco Izrael jen 10 procent, takže v Izraeli bychom podle Švédska čekali 750 mrtvých, a pozorovaných 884 je vlastně horší výsledek vzhledem k nepřetržité dvouleté hysterii v Izraeli ve srovnání se švédským relativním klidem během tohoto období.

Přiznám se, že mě při pohledu na [vámi zmíněný web](#) udivuje, že až na výjimky mají největší ztráty na životech v přepočtu na milion obyvatel státy z oblasti Balkánu - Bulharsko, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Severní Makedonie, Chorvatsko, Rumunsko a střední Evropy - Maďarsko, Česko a Slovensko, tedy 9 z 11 nejvíce postižených států. To je docela udivující, že takto malá část světa je tak extrémně zasažena?

Našlo by se tam toho víc. Co však je do očí bijící, jsou hodnoty, které přiznává Čína, kde pandemie

vznikla. Zatímco počty kladně testovaných v demokratických státech jsou mezi 3 a 300 tisíci na milion obyvatel, Čína přiznává pouze 72 nakažených na milion, a zatímco počty zemřelých se pohybují mezi 36 a 4500 na milion, Čína hlásí jen 3.

Ve všech rozvinutých zemích došlo ke stejné nesmyslným opatřením, odměřovaly se dva metry mezi lidmi ve frontě, myly se ruce nějakými vodičkami, zavíraly se obchody a hospody, omezovalo se cestování, nechávaly se zkrachovat podniky. Jako by se Západ proměnil v malého zajíčka hypnotizovaného nějakou kobrou. Všude vyskočili kolaboranti s kobrou a zaujali funkce na ministerstvech a v médiích, strašili a žádali poslušnost.

Kupodivu žádná země se během celé pandemie nenamáhala změřit, pomocí náhodných vzorků obyvatel, kolik procent obyvatel vlastně bylo skutečně nakaženo. A ani žádná země nezacílila hlavní úsilí na ochranu ohrožených obyvatel, bez nesmyslných plošných opatření, tak jak to popisuje profesor Beran. Za nejméně nesprávný konec to asi vzalo Švédsko, které alespoň nejméně propadlo hysterii.

Jak v Izraeli přistupovala veřejnost k očkování, nejprve dvěma dávkami, pak třetí, nově už i ke schválení čtvrtou dávkou, ale stejně tak i k opakovanému vyhlášení dost tvrdých restrikcí?

Izraelci se sami vidí jako neukáznění, a při zmínce o Švédsku uniformně reagují: „Kdepak Švédové, ti jsou ukáznění, jejich systém by na nás nebyl“. Takto televize vysvětluje klidnou situaci ve Švédsku, že tam jako lidé dobrovolně dodržují přísná opatření. Ve Švédsku však žádná přísná opatření nebyla. Ve skutečnosti jsou Izraelci po všech těch válkách a neustálých útocích zvyklí poslouchat instrukce na slovo a izraelská média jsou dobře mobilizována. Například prohlášení 100 izraelských lékařů proti očkování dětí na jaře se mihlo jeden den v novinách zcela bez povšimnutí. Většina obyvatel jedná přesně podle instrukcí úřadů a televize. Již dva moji vnuci jsou doma v izolaci, neboť jejich třídy údajně přišly do styku s nákazou, a kdo není očkován, musí být doma; u 10leté telavivské vnučky jsou dvě třetiny třídy očkované, u 9letého beerševského vnuka je očkována polovina třídy. V Británii rozhodli proti očkování dětí, neboť výhody očkování u dětí nepřevažují nad nevýhodami; není jasné, v čem se izraelské nebo české děti od britských liší.

V izraelské televizi ukazují, jak se obyvatelé nadšeně očkují čtvrtou dávkou. I tady vystupují v televizi kolaboranti s kobrou, odborníci podobní těm českým, jako je Milan Kubek a další. Téměř zde není odpor a nejsou demonstrace. Pouze stížnosti krachujících majitelů obchodů a restaurací jsou občas slyšet a část restaurací a obchodů nechává vstoupit lidi i s neplatnými zelenými pasy. Nevím, kdy se lidé z té hypnózy proberou.

[ZDROJ](#)